

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Erstatningsloven (Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre) er blevet gennemført, har der paa 2 Omraader vist sig Trang til Supplering af Lovens Bestemmelser.

1. Der er i den senere Tid *vendt en Del danske Statsborgere tilbage fra Udlandet* — dels fra Tjeneste i de allierede Styrker, dels fra Ophold i det fjerne Østen — under saadanne Forhold, at det maa skønnes rimeligt, at der ydes dem Hjælp efter Erstatningslovens Regler. Saadan Hjælp kan vel ydes efter Erstatningslovens Afsnit 1 (Erstatning for Invaliditet og Død), idet Erstatningsraadet, naar Omstændighederne taler derfor, kan dispensere fra Kravet om, at den Begivenhed, hvorpaa Retten til Erstatning støttes, skal være indtruffet her i Landet, jfr. Lovens § 64, Stk. 2. Men der kan ikke ydes de paagældende eller deres efterladte *Hædersgaver*, saafremt de er blevet alvorligt invalideret eller har sat Livet til i Kampen for de allierede (Afsnit 2), ej heller kan der ydes *Erstatning for Lidelse og Tort* i Tilfælde, hvor vedkommende er blevet underkastet en Frihedsberøvelse enten som Følge af Deltagelse i et andet Lands mod en af Aksemagterne rettede Frihedsbevægelse eller — bortset maaske fra de Tilfælde, der omfattes af det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om visse Søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m. — paa Grund af de paagældende udenlandske Myndigheders Bedømmelse af Danmarks politiske Stilling under den tyske Besættelse, f. Eks. i Tilfælde, hvor danske er blevet interneret eller fængslet af de frie franske Myndigheder i Afrika. Endelig er det efter Erstatningslovens § 56 (Afsnit 5) udelukket at yde de paagældende den beskedne *Start-hjælp* paa indtil 5 000 Kr., som nogle af dem haardt vil trænge til, naar de paa Grund af Krigsbegivenhederne har mistet praktisk taget alt, hvad de ejer.

Under Hensyn hertil foreslaas det efter Forhandling med Erstatningsraadet i § 1, at Erstatningsraadet bemyndiges til efter en nærmere Undersøgelse i det enkelte Tilfælde at bringe Reglerne i Erstatningslovens Af-

snit 2, 3 og 5 til Anvendelse paa disse hjemvendte Personer.

Antallet af hjemvendte vil efter de foreliggende Oplysninger næppe overstige 500, og man skønner, at der kun vil blive Tale om Ydelse af Erstatning til en ret begrænset Kreds af disse Personer. Under Hensyn til Størrelsen af de i Henhold til Erstatningsloven hidtil afholdte Udgifter mener man at kunne regne med, at Lovforslaget ikke vil medføre nogen Stigning af Betydning af det i sin Tid til Erstatning til Besættelsestidens Ofre budgetterede Beløb.

2. Efter at Udbetalingen af *Godtgørelse for Tort og Lidelse* i Henhold til Erstatningslovens Afsnit 3 er paabegyndt, har *Forsørgelsesvæsenet* i forskellige Kommuner lejlighedsvis forespurgt Erstatningsraadet, om Godtgørelse i en nærmere Fremtid kunde ventes udbetalt til forskellige Personer, idet man i saa Fald agtede at bringe den dem efter Forsørgsloven ydede Hjælp til Ophør.

Ministeriet for særlige Anliggender har derhos fra Arbejds- og Socialministeriet til Erklæring modtaget en Sag, hvorefter fremgaar, at en Kommune har standset Udbetalingen af Hjælp efter Forsørgsloven til en Person, der havde været interneret i længere Tid, først i Horserødlejren og senere i Koncentrationslejren i Stutthof, og som i den Anledning havde faaet udbetalt en Godtgørelse efter Erstatningslovens Afsnit 3 paa i alt 5 600 Kr. I en i denne Anledning indhentes Erklæring, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget, har *Erstatningsraadet henstillet, at de sociale Udvalg* ved Bedømmelsen af Trang hos de Personer, der har faaet udbetalt Godtgørelse efter Erstatningslovens Afsnit 3, *tager Hensyn* til dennes Formaal, saaledes at et *Ønske om at reservere Godtgørelsen til Rekreation, Ferie eller andet specielt Formaal* respekteres.

Da det for ikke at forflygtige Formaalet med Tortgodtgørelsen i saadanne Tilfælde vil være nødvendigt, at de sociale Udvalg ved Trangsbedømmelsen bortser fra denne, og da en saadan Ordning ikke kan gennem-